

[Ministeren for kulturelle anliggender.]
fattelse findes i et samfund, der hævder ytringsfriheden som princip og gerne vil give rum for nye tiders tanker, som hr. Brusvang så ofte har sunget med på.

Brusvang (CD):

Jeg takker ministeren for svaret. Inden vi får tårer i øjnene, så vil jeg dog lige tilføje, at det vist er en kendt ting for dem, der interesserer sig for Workshoppens virksomhed, at de fleste af de projekter, man er gået i gang med, ikke er blevet færdige, og de, der er blevet færdige, har man ikke brugt. Så altså, jeg tror ikke, der sker så forfærdelig meget ved det. Tværtimod er der jo noget, der tyder på, at Workshoppens arbejdsresultater har en meget, meget ringe kvalitet, så det med de nye tider og de nye tanker lider nok ikke skibbrud i den anledning.

Endelig angående dette, at det var et spinkelt grundlag. Ja, det var efter min vurdering det grundlag, man trak tilsagnet om støtte tilbage på. Man skulle aldrig have givet det tilsagn. Jeg tror, der er en klar opfattelse i befolkningen af, at det er en kolossal farce, vi har oplevet her, og at der gik uendelig lang tid, inden man endelig fandt sine ben. Men all right, det er en anden sag.

Jeg sagde tak til ministeren i starten, og det mener jeg, for på det punkt, hvor jeg har stillet spørgsmål, har jeg fået et klart svar: der kræves en ændring af filmloven. Dette er forberedt, det vil blive forelagt, og når det er vedtaget i overensstemmelse med dets indhold, så vil det være en ganske klar tilkendegivelse over for filminstitutionen af, at her går grænsen, og at der ikke kan være tale om at fortsætte Workshoppens virksomhed, når denne bevilling og den pågældende lovbestemmelse er strøget. Jeg takker for svaret.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Mathiasen):

Jeg må for god ordens skyld nok understrege, at forliget vil blive opfyldt til punkt og prikke, men det vil blive opfyldt som en tekstanmærkning til finanslovsforslaget. Filmloven vil blive revideret til sin tid. Det er ikke nødvendigt i denne forbindelse. Den vil blive revideret til sin tid, når revisi-

onen skal foretages i henhold til lovens paragraf.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Hagen Hagensen (KF) til socialministeren:

„Hvorfor har ministeren ikke søgt at hindre de uværdige scener, der udspandt sig, da politiet blev beordret til at fjerne Vietnam-børnene fra deres opholdssteder?“
(Spm. nr. 400).

Skriftlig begrundelse.

Den udvikling, der har fundet sted i sagen om Vietnambørnene i de seneste uger, er en skamplet på dansk socialforsorg. Uanset Beckers eventuelle medskyld i det, der er sket, har regeringens beslutninger og manglende initiativer i denne sag resulteret i en konfrontation, som kunne være undgået.

Det er naturligvis politiets pligt at medvirke, når det begæres af et børneværn, men det er mere end beklageligt, at man har sat politiet ind i sagens nuværende fase. Det burde ministeren ikke have ladet ske. Det drejer sig jo ikke om en ulovlig besættelse, men om et sted, hvor børnene har været indbudt til at bo.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg er ked af, at det har vist sig nødvendigt at stille dette spørgsmål til ministeren. Jeg synes, det burde have været undgået, at man fjernede Vietnambørnene ved politiets hjælp. Men det, der er sket, siden spørgsmålet blev stillet, hvor politiet flere gange har været sat ind, understreger, at her er sket noget, som vi simpelt hen ikke kan være bekendt.

Jeg hører til blandt dem, der synes, at det var en ulykkelig sag, at vi fik Vietnambørnene her til landet. Jeg forstår også, at de føler sig knyttet til dem, de kendte, og jeg synes, at de har måttet føre en omtumlet tilværelse, mens de har været her, og at vi naturligt har pligt til at sørge ordentligt for dem, mens de er her. Jeg synes, der har manglet varme, og jeg synes, der har manglet en forståelse af deres forhold. Det kan have været årsagen til, at der er skabt en uro, som jeg mener kunne have været und-